

LA CORRUPCIÓ DEL CAIMAN I LA COBRA

Aquesta faula comença com qualsevol faula d'animals, era el dia 12 de novembre i, com cada dilluns, era dia de debat a la cambra de diputats de la Reial Monarquia de l'Amazones. El primer d'arribar va ser el jove orangutan que, malgrat que era el seu primer debat, va entrar a la luxosa peça amb una autoritat i una seguretat dignes d'un diputat. Una mica més tard va arribar el lleopard, rei de l'Amazones. Tot i que era l'animal més poderós de la cort, va entrar a la sala amb certa inquietud i inseguretat. Però és normal tenint en compte que un grup de persones l'esperaven amb pancartes en contra d'ell i del seu govern. En segon pla va entrar el seu fidel acompanyant, el jaguar. El debat estava a punt de començar quan de sobte un soroll va cridar l'atenció dels presents. Era el caiman, ministre d'economia i propietari de Caiman Petrol (CP), que arribava amb el seu luxós helicòpter. «Perdoneu el meu retard, és que estava solucionant un afer molt important», va dir.

Per fi havia començat el debat. El jove orangutan, animat pel seu estimat públic, va adoptar una actitud molt agressiva en contra del govern: «Sóc aquí com un animal més, defensant els meus drets contra aquest govern corrupte que no ha fet més que enfonsar l'Amazones en una terrible crisi. No em sento representat per aquest govern, perquè el ministre d'economia és l'animal més ric de l'Amazones, perquè el rei és cruel i tirà i, sobretot, perquè penso que aquest poble necessita i mereix un govern millor», va concloure aclamat pel públic. Gràcies a aquest gran principi, l'orangutan va estar la resta del debat criticant les polítiques del rei i els seus ministres. El mediador va dedicar molts esforços per convèncer l'orangutan que s'havien de respectar les durades de les intervencions. Però el lleopard, molt dolgut per les crítiques, no tenia ganes de contradir-les. Al caiman, en canvi, se'l veia molt tranquil. Els seus arguments de defensa no tenien gens de pes, però sabia com tenir la situació sota control, ja que encara que fos un ministre d'economia pèssim, era un gran animal de negocis. A més, la seva expressió facial mostrava una mena d'alegria, com si estigués convençut que la situació aniria a millor. Per a ell, és clar; el caiman era massa egoista per pensar en la resta.

El temps s'esmunyia i el debat s'anava fent cada vegada més pesat. Però un quart d'hora abans d'arribar al final va entrar sobtadament a la sala el tucà, ministre del medi ambient i propietari de TVA (Televisió Pública de l'Amazones). «Perdoneu per interrompre aquest debat tan mmm... interessant. Però tenim un problema d'alerta nacional: el nostre centre de logística ha detectat un anticicló provinent de l'oceà pacífic, la qual cosa significa que s'aproxima una gran tempesta que segurament provocarà la inundació de la nostra vall.»

Tots els presents van quedar muts, la preocupació era palpable en l'ambient. De cop i volta, el debat es va convertir en un congrés per a la seguretat nacional. Però les propostes dels diputats no van trigar a aparèixer, i els desacords entre ells encara menys. «Penso que el més prudent seria evacuar la vall, no podem posar en risc la vida de milers d'animals», va manifestar el bell lloro, secretari general del partit A's (Animals). «El poble no mereix aquesta humiliació, si cal ens quedarem i lluitarem!», va exclamar l'orangutan. «Si tant estima vostè el poble, per què vol que morim tots ofegats?», va comentar el jaguar. Però amb tanta confusió i desordre, l'acord comú era impossible; com pot ser que els polítics mai puguin posar-se d'acord?

Per sort, el ministre d'economia va fer una proposta sensata que no va agradar gaire als simpatitzants de l'orangutan, però davant de tant desconcert i enrenou semblava que era l'única proposta que podia tirar endavant. «La situació és greu, ho sé. Però en aquests moments de caos el millor seria que els partits experimentats decidíssim el que s'hauria de fer», va dir mirant de reüll el lloro i l'orangutan. «Per això, amics meus, jo proposo que invertim diners en la construcció d'un gran dic que possiblement salvarà la vida de molta gent.» El públic no es va immutar, però quan va arribar la ronda de votacions la proposta del caiman va guanyar per majoria absoluta. Les ganyotes de l'orangutan expressaven clarament el seu desacord, però la política no sempre és justa.

Un cop escollida la proposta, el ministre d'economia va haver d'explicar amb més detalls la seva proposta. «Finançarem el dic amb els impostos públics i el construirem mitjançant l'empresa ICA (Infraestructures Cobra Amazones)», va dir.

Tal com havia dit el tucà, una terrible tempesta va arribar a la vall amazònica. Ja feia dies que el dic estava construït, però per alguna raó no va poder protegir-los de la inundació. Dos mesos més tard va succeir una sorprenent notícia.

—Tenim una notícia d'última hora: miracle a la zona 0. És possible que la vall on va succeir el tràgic accident del 15-N tingui grans quantitats de petroli al subsòl. Contactem amb el nostre cronista des del lloc dels fets.

—Efectivament, uns estudis recents han demostrat que la vall amazònica conté al seu subsòl una de les reserves petrolíferes més grans del món. Diverses fonts ens indiquen que ja hi ha moltes empreses interessades a apropiarse aquesta vall, però que la CP ja va comprar fa dos mesos el dret d'explotació en aquesta zona. La notícia ha sorprès molts animals, especialment...

El jaguar va apagar el televisor, ja que estava sonant el timbre. Va obrir la porta i va acollir els seus hostes. «Ha estat un negoci perfecte, eh, companys?», va comentar la cobra. «I tant, amics meus. Un plaer fer negocis amb vostès», va dir el caiman. «El plaer ha estat meu», va concloure el lleopard mentre s'acomodava al tron reial.

